

Áldás Békesség

Az angyalföldi reformátusok hírlevele

A tartalomból:

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz	2
Lelkészi köszöntő	2
Feltámadás, Megújulás!	3
Mikor meghasadt a kárpit...	4
Hogyan jelenti ki magát Jézus?	5
Felfelé nézni	6
Társas délután	6
Megújulás	7
Interjú Hankó Nóra, gyülekezeti taggal	8
Csillogó szemek	9

„Áldás Békesség” –

a Budapest-Angyalföldi Református
Egyházközség időszaki kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.

Telefonszáma: +36 1 350-8659

e-mail:

budapest-angyalfold@reformatus.hu

Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Auber Eszter, Bartal Zsuzsanna,
Goldbach Ferenc, Horváth Kinga
Nikoletta, Koroknai-Tegez Dóra,
Koroknai-Tegez Ferenc, Lindner
Gusztávné, Dr. Lindner Gyula, Máté
Sándor, Mezősiné Rózsár Erika, Mészáros
Máté, Szloboda József, Vojtkó Eszter,
Weinberger Zoltán

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük, hogy közlemény rovatban
az adományozó nevét és címét
szíveskedjenek feltüntetni.)

KOROKNAI TEGEZ DÓRA

Szembesítés

Csak egy kis csínyt tettél
De Jézus azt is elhordozta.
Csak valakit kinevettél.
De Jézus hátát a kereszt ezért nyomta.
Csak kibeszéltél valakit.
De Jézus ezért lett korbácsolva.
Csak letértél a jó útról picit.
De Jézust ezért vitte útja a Golgotára.
Csak megaláztál embereket.
De Jézust ezért alázták meg.
Csak gonosz voltál egy keveset.
De Jézus kezén ezért vannak sebek.
Csak engedted néhány kísértésnek.
De Jézus fejét ezért szúrnak tövisek.
Csak teret engedted egy kis sötétségnek.
De Jézus szívében ezért hunyt ki az élet.

Csak bűnt követtél el,
és Jézus a kereszten ezért szenvedett.
Bűnt követsz el.
És Jézus a kereszten ezért halt meg.

Jézus érted halt meg!
Érted! Érted?
Hogy elég legyen csak bocsánatot kérni
és folyamatosan a jóra törekedni,
ezzel örök életre szert tenni,
hogy legyen értelme, hogy meghalt érted.
Ahogy kérted.
És ezzel a megváltással
a bűneink bocsánatával
ezzel a gondolattal
boruljunk le előtte teljes bűnbánattal,
mert nem ő érdemelte,
hanem mi.

Mi, akik igazából bűnösök vagyunk,
minket kéne keresztre feszíteni
Hát adjunk hálát,
hogy ilyen nagy a mi Urunk.

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz – 24. úrnappja

Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29)

74. kérdés: „Meg kell-e keresztelni a kisgyermeket is?”

Felelet: „Igenis. Mert miként a felnőttek, úgy ők is Isten szövetségéhez és gyülekezetéhez tartoznak...”

A Heidelbergi Káté 74. kérdés-felelete a gyermekkeresztesség mellett klasszikus református érvelést fogalmaz meg: „Meg kell-e keresztelni a kisgyermeket is?” A válasz határozott igen, mert ők is ugyanúgy Isten szövetségéhez és egyházához tartoznak, mint a felnőttek. A káté érvelése nem pusztán egyházi hagyományra, hanem a szövetség bibliai ívére épül. Ahogyan az Ószövetségben a körülmetélés volt a szövetség jele, amely a gyermekeket sem zárta ki, úgy az Újszövetségben a kereszttség lett a szövetség és a bűnbocsánat ígéretének látható pecsétje. A kérdés tehát nem az, hogy a gyermek képes-e már tudatos hitvallásra, hanem az, hogy Isten ígérete kire vonatkozik.

A református teológia szerint Isten üdvterve családokat és nemzedékeket érint. A gyermek nem „vallásilag semleges” állapotban van, hanem szülei hitének és az egyház közösségének terében nevelkedik. A kereszttség ennek a szövetségi valóságnak a jele: Isten megelőlegező kegyelme, amely megelőzi az ember tudatos választását. A 74. felelet hangsúlyozza, hogy a gyermekek is Krisztus vére által váltanak meg, és a Szentlélek munkája rájuk is kiterjed. A kereszttség tehát nem a gyermek hitbeli teljesítményének elismerése, hanem Isten ígéretének pecsétje, amely hitre hív és kötelez.

Ezt az elvet támasztják alá az apostoli gyakorlatról szóló újszövetségi beszámolók is. Az Apostolok Cselekedetei 16:15 szerint Lídia „megkeresztelkedett háza népével együtt”. A „háza népe” kifejezés a korabeli gondolkodásban az egész családot jelentette, beleértve a gyermekeket is. A szöveg

nem részletezi, hogy minden családtag külön hitvallást tett volna; a hangsúly azon van, hogy az evangélium egy háztartást, mint közösséget érint. Hasonlóképpen az 1 Korinthus 1:16: Pál megemlíti, hogy megkeresztelte „Sztefanász háza népét” is. Az apostoli gyakorlat tehát nem csupán egyéneket, hanem családokat foglal magában, ami összhangban áll a szövetségi gondolkodással.

A gyermekkeresztesség ellen gyakran felhozott érv, hogy a hit személyes döntés, amelyet nem lehet megelőlegezni. A Heidelbergi Káté azonban nem tagadja a személyes hit szükségességét; éppen ellenkezőleg, a kereszttséget a hitre nevelés kezdetének tekinti. Ahogyan az ószövetségi gyermek is körülmetélve nőtt fel, majd később saját hitével erősítette meg a szövetséget, úgy a megkeresztelt gyermek is arra hivatott, hogy felnőve tudatosan megerősítse szövetségi fogadalmát. A szentség tehát nem automatikus üdvösséget ad, hanem Isten ígéretét és követelését pecsételi meg.

Összegzésképpen elmondható, hogy a Heidelbergi Káté 74. kérdés-felelete szilárd bibliai és teológiai alapokon áll. A családok együttes megkeresztelésének újszövetségi példái, valamint a szövetség folytonossága az Ó- és Újszövetség között azt támasztják alá, hogy a gyermekek sem maradhatnak ki Isten látható népéből. A gyermekkeresztesség Isten megelőző kegyelmének jele, amely a közösségbe fogad, hitre hív és Krisztushoz köt. Ebben az értelemben nem emberi kezdeményezés, hanem Isten szövetségi hűségének ünnepélyes és örömteli jele.

Feltámadás, Megújulás!

Ki számodra a Názáreti Jézus és ki számodra Krisztus? Vagy a kettő ugyan az?

Számomra Jézus, egy emberi testet öltött isteni kegyelem, egy isteni tudatosság (a jelen- létben található isteni). Jézus felismerte, tudta, hogy a csodái, a gyógyításai, beszédei az előkészület arra, hogy megismerjük (nyitottak legyünk) Isten országát. Azaz egy magasabb tudatosságba lépünk be, önmagunk nélkül. (Krisztusi jelenlétben szabadok vagyunk önmagunktól, de a keresztthalál, egy ajtó volt, a fizikaiból az istenibe.

Názáreti Jézus meghal mint egyén, és feltámad mint egyetemes Krisztus.

Krisztus feltámadása a történelem legnagyobb átalakulása. Az emberiség megistenül Krisztus feltámadásában (az én életem a tiéd lesz). Krisztus mindenkit szabadrá tett! Felszabadított mindenkit, meg vagy mentve, meg vagy váltva. Ezt az örömhírt hordozta Jézus, ezt az örömhírt kaptad a szívedbe, (születésed előtt) a feltámadáson keresztül. Krisztus maga az örömhír, az örök élet, az út, az igazság.

Te kinek mondasz engem???

Weinberger Zoltán

Kedves Testvérek!

Az immár klasszikus Tanú című filmben mondják: „a nemzetközi helyzet fokozódik”. Amíg a filmben neveltünk ezen a mondaton, és szállóigeként azóta is emlegetjük, addig sajnos ez mára valóság lett. Háborúk, fenyegetettség, bizonytalanság - az ajtónkon kopogtatnak! Közel-Kelet, Ukrajna, Pakisztán, Dél Amerika- ma már nem védekezhetünk azzal, hogy ezek tőlünk messze vannak, hiszen egy rakéta pár perc alatt elér a világ egyik pontjától a másikig. Érezzük ezek hatását a pénztárcánkon is, hiszen minden mindennel összekapcsolódik. Itthon is nemsokára választások lesznek, mindenkinek döntenie kell, merre tovább.

A hívő emberben óhatatlanul felmerül a kérdés, miért van mindez, miért hagyja az Isten?

Jézus tanítása világos: *„Fogtok hallani háborúkról, és hallotok háborús híreket. Vigyázzatok, meg ne rémüljete, mert ennek meg kell lennie, de ez még nem a vég.”* (Mt.24:6)

Ő nem rejti el a valóságot, hanem felhívja a figyelmünket, hogy felkészüljünk!

Megláttatja velünk, hová is vezet az emberi önfejlés, de egyúttal erősíteni akar bennünket, mert ő nem a félelem lelkét adta híveinek. Ne csak a hírportálok cikkeit olvassuk, beszélgetéseinkben ne csak a rossz híreket osszuk meg, hanem vegyük kézbe a Szentírást, és tegyünk bizonyosságot Istenünk megtartó erejéről! Mert másképp hatalmat nyer

fölöttünk a Sátán és elhisszük neki, hogy itt a vég!

Gyülekezetünk léte maga az üzenet, hiszen két világháború, két forradalom, a szocializmus után még mindig él az angyalföldi reformátusság, áll a temploma, és hirdetik benne Isten Igéje. Ha ránézel a torony tetején lévő csillagra, ha belépsz a templom ajtaján, jusson eszedbe református jelmondatunk: „Ha Isten velünk...” Nem régen ért véget egyházmegyéink gyülekezeteinek 3 napos ige körüli együttléte, ahol jó volt látni a sok együtt imádkozó hívő embert, aki bizalommal fordult Isten felé.

Templomunkban most is Isten jelenlétéről teszünk bizonyosságot a nagyheti és húsvéti istentiszteleteinken. Ezekre az alkalmakra (ld. frangepan.hu) szeretettel hívunk mindenkit, hogy együtt éljük meg a feltámadott Jézus Krisztus reményt adó jelenlétét. Jöjünk el és hívjunk másokat is, hogy lelkünk megbátorodjon és bizonyosságai lehessünk a világban annak, hogy Isten nem hagyta el. *„Mert úgy szerette e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hiszen Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* (Jn. 3:16)

Szeretettel 2026. böjtjében:

Szloboda József lelkipásztor

1 %

Az adótörvény lehetőséget biztosít arra, hogy a már levont vagy befizetett személyi jövedelemadó kétszer 1%-át valamilyen jótékony célra irányíthassa az adózó.

Szeretettel kérjük Önöket ebben az évben is, hogy miként azt az előző évben is sokan tették, támogassák felajánlásukkal

**Gyülekezetünk Alapítványát – 19701211-1-41
és a Magyarországi Református Egyházat – 0066**

Ehhez nincs más dolga, mint ügyfélkapun keresztül kitölteni az szja 1+1 százalékos formanyomtatványt, vagy a rendelkező nyilatkozatot (ezt weboldalunkról is letölthetik) az SZJA bevallással együtt benyújtani a NAV-hoz postai úton, vagy személyesen.

Vállaljunk szolgálatot azzal, hogy ismerőseink között hirdetjük ezt a lehetőséget, így is segítve a Magyarországi Református Egyház és Gyülekezetünk alapítványának működését!

Fáradozásukat előre is megköszönve
testvéri szeretettel a gyülekezet vezetősége

HORVÁTH KINGA NIKOLETTA

Mikor meghasadt a kárpit...

„És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt, a föld megrendült, és a sziklák meghasadtak.”
(Mt 27,51)

A dy írja egyik versében: *„Minden egész eltörött.”* Mennyire igaz ez az emberi életekre nézve. Egésznek gondoljuk magunkat, de valójában szét van szakadozva az életünk. S ha valami darabokban van, eltörik vagy meghasad, az sok esetben már nem használható. Még ha meg is ragasztjuk, vagy összevarrjuk, akkor is látható marad a sérüléseknek a nyoma. De nem csak a tárgyak esetében van ez így. Az utóbbi időben egyre több olyan személlyel találkozom, akik arról számolnak be, hogy darabokra hasadt életükben nagyon fájnak azok a hegek, amelyek megmaradtak a sérülések után. Hiába tesznek bármit nem tud meggyógyulni bennünk az, ami korábban tönkrement. Minél inkább próbálkozunk magunktól a javítgatással inkább csak még több törést, hasadást okozunk saját magunknak. Sok törést okozhat a környezetünk, családunk, barátaink, munkatársaink, társunk. Sebeket, hasadásokat, szakadásokat könnyű okozni, helyrehozni azonban már sokkal nehezebb. Mégsem tudunk változni, nem megy, mert a bűnessel valami olyan szakadt el és tört össze, ami a legfontosabb lenne minden egyes ember életében. Ez pedig nem más, mint az Atyával való élő kapcsolat. Ezért bántunk másokat, ezért tépünk szét kapcsolókat, és ezért szaggatjuk saját magunkat is. *„Minden egész eltörött”,* mert az embernek nem kellett az Isten. De az

Istennek mi volt erre a válasza? Jézus Krisztus áldozata, kereszthalála. Az Ő halála ugyanis hasadást okozott, de nem olyan hasadást, mint a bűn. Hanem egy olyan hasadás történt, ami megnyitotta az utat az Istenhez. Ez vált láthatóvá, amikor a szentek szentjében Jézus halálakor a kárpit kettéhasadt, kifejezve, hogy a bűn többé nem tud bennünket elszakítani az Istentől. Hogy nem kell többé áldozatokat bemutatni azért, hogy valahogy toldozzuk, foltozzuk elrontott életünket. Hanem Krisztus egyetlen és tökéletes áldozata által mi újra személyes kapcsolatban lehetünk Istennel. Ez a kapcsolat az, ami képes bennünket gyógyítani, a fájó sebeket beforrasztani. Mennyire döbbenetes, hogy ugyanaz a két kép, mégis az Isten és az ember szemszögéből teljesen mást jelent és teljesen már irányba vezet el. Mert az, amit az ember művel, az a halálhoz, az azonban, amit Isten ad az az élethez vezet. Így húsvét közeledtével fontos újra végiggondolni, hogy nem egyedül kell az életünket megjavítani, ez ugyanis óriási teher. Merjük rábízni magunkat, és ezen a húsvéti ünnepen is csodálkozunk rá ismét arra a kegyelemre, melyet Isten Jézus Krisztusban nekünk elkészített. A 185. énekünk szavaival örvendezve: *„Krisztus feltámadott, Kit halál elragadott; Örvendezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk. Halleluja!”*

MÁTÉ SÁNDOR

Hogyan jelenti ki magát Jézus?

„Aki elfogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám; én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat. Azt mondta neki Júdás, nem az Iskáriótes: Uram, miért van az, hogy nekünk akarod kijelenteni magadat, és nem a világnak? Jézus így válaszolt: Ha valaki szeret engem, az megtartja az én ígémet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és nála maradunk.” (János ev. 14, 21-23)

Amikor ezt a kis bizonyágtételt leírom, épp a János evangéliuma 14. fejezetét olvassuk. Ebben találtam választ arra kérdésemre, hogy miért tud valaki Húsvétkor örülni az élő Jézusnak, s másnak miért szól az ünnep csak a sonkáról?

Vannak dolgok, amire születni kell. Egy botfűlűt soha nem lehet megtanítani hegedülni, akinek nem adatott a rajzkészség, ha megszakad, sem lesz belőle festőművész.

Így van a hit dolgával is. Vallást-vallástörténetet, dogmatikai igazságokat, stb. meg lehet tanítani, de a hitre születni, illetve újjászületni kell. Aki nem akar hinni, azt – külső vallásosságra kényszeríteni ugyan lehet – lásd: vallásháborúk! -, de hogy higgyen is, azt csak Isten adhatja meg neki.

Istenről pedig tudjuk, hogy Ő „*azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson*” (1 Tim, 2,4). Ő az, aki munkálja bennünk mind az akarást, mind – a hitért való – küzdelmet jókedvűből. De ha valaki mindvégig küzd ez ellen az isteni akarat ellen? – Nos, arra nem kényszeríti rá magát az Úr! Milyen keservesen panaszkolt az Úr Jézus Virágvasárnap után: „*Hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kiscsirkéit szárnya alá; és te nem akartad*” (Máté 23,37).

A fenti Igében arról van szó, hogy Jézus búcsút vesz tanítványaitól, s eközben jelenti ki azt az igazságot, hogy **aki szeret engem, annak kijelentem magamat!** Azaz, az egyre többet ismer meg belőlem, egyre jobban érti az isteni dolgokat, egyre alkalmasabbá válik mások tanítására is. De csak, aki már elindult a hit, azaz az istenismeret útján! Péter is

így mondja a Kornélius házábanál összegyűlt kijelentést-váróknak: „*Ti tudjátok, mi történt... A názareti Jézust felkente az Isten..., Őt azonban fára feszítve megölték, de Isten harmadnapon feltámasztotta őt, és magadta neki, hogy megjelenjék, de nem az egész népnek, hanem csak azoknak a tanúknak, akiket Isten előre kiválasztott... És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyosságot arról, hogy ő Istentől rendelt bírāja élőknek és holtaknak*” (ApCsel 10, 37-42). Azaz, hitből való engedelmességet, ráhagyatkozást vár el mindenkitől Isten, nem látás útján akar meggyőzni! „*Hitben járunk, nem látásban.*” „*Boldogok, akik nem látnak és hisznek.*”

Milyen egyszerű lett volna Jézus számára, ha a megfeszítését követő harmadik napon megjelenik a főpapoknak és az írástudóknak: Íme, itt vagyok, élek. Ti azt hittétek, hogy csúfos halál által titeket igazolt az Isten, mikor megtagadtatok engem Messiásként elismerni, lám nem volt igazatok! Lássátok be a tévedéseket!

Miért nem tette ezt Jézus? Egyrészt, mert akkor sem hittek volna neki. Így is azt híresztelték el az üres sír hallatán, hogy a tanítványok lopták el a testét, és csak hamis híresztelés, hogy feltámadt a halálból. És így van ez mind a mai napig.

Könnyű volna a bizonyágtétevek dolga, ha Jézus láthatóan megjelenne azok előtt, akiknek bizonyágot teszünk arról, hogy ő „*Istentől rendelt bírāja élőknek és holtaknak*”. De Jézus nehezebb dolgot bízott ránk. Tegyetek úgy bizonyágot, hogy „*látván a ti jócselekedeteiteket, dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat!*”

A világ, a „kivülállók” ma is csak úgy jutnak hitre, ha látják Jézus jót-tevő cselekedeteit az ő híveiben! Rajtunk keresztül akarja kijelenteni magát. Ahogy Izráelnek Mózes által, nekünk Jézus által, úgy a világnak miáltalunk akarja megismertetni magát. Ezért mondja az Írás: „*a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az isteni igazság (megigazítás, igazságot nyilvánítás) Jézus Krisztus által jelent meg*” (János 1,17).

Teszünk-e mi is ezért valamit?

MEZŐSINÉ RÓZSÁR ERIKA

Felfelé nézni

Nagy hideggel és havazással kezdődött a 2026. esztendő, igazi telünk volt. Aztán elolvadt a hó, a jég, felengedett a fagyos föld, tavaszodott a teremtett világ rendje szerint.

Emberi természetünk megváltozott a COVID 19 világjárvány óta. Bezárkóztunk, főként online eszközök útján tartjuk a kapcsolatot egymással, mintha egy másik, virtuális világban is élnénk a valódi világunk mellett. Átrendeződött az időnk, figyelmünk fókuszsa, elidegenedtünk embertársainktól, baráti, családi kapcsolatainkban is.

Tömegközlekedés alkalmával szomorúan tapasztalom, hogy tíz emberből 8-9 a mobiltelefonja képernyőjét pörgeti, lefelé néz, nem nézünk egymásra, a valódi világra, ahol épp vagyunk. Pedig különösen a felnőttek, idősek mintát mutatnak viselkedésükkel a gyerekeknek, ifjúságnak. Utazó pici-kicsi gyerekek vágyakozva kutatják, melyik ember néz vissza kíváncsi szemükbe, visszajelzést várva... gyermeki lelküknek, fejlődésüknek olyan fontos lenne!

„És ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás végett...”

(Zsidókhhoz írt levél 10:24)

De jó lenne, ha a virtuális világ helyett újra megtanulnánk a valós világban élni és jobban egymásra figyelni, meglátanánk a másokban az embert, Isten teremtményét, akinek jól esne egy tekintet, fél mosoly, üdvözlés. FELFELÉ nézni a lefelé nézés helyett!

A minap nehézség adódott emberi kapcsolataimban, fájdalmas volt, kerestem kérdéseimre a választ; emiatt és a világból érkező rossz hírek szorításában is újra megtapasztaltam, hogy egyedül a FELFELÉ nézés, az Istenre figyelés ad útmutatást, megnyugvást, lelki békességet. Tápláljuk hitünket minél gyakrabban, dicsérjük az Urat hálás szívvel!

„Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem. Az én segítségem az Úrtól van, a ki teremtette az eget és földet.”

(Zsoltárok 121:1-2)

Kedves Testvérek, a téli hideg után tudjunk felengedni, kinyílni a teremtett valódi világra! Lelassítani és a böjti-húsvéti időszakban elcsendesedni, Istenre, magunkra, családjunkra figyelni. Bibliát olvasni, igehirdetéseken elmélkedni, zsoltárokat énekelni, hogy meghalljuk szívünkben a Szentlélek dallamát, ami reményt, megbékélést, örömet ad és általunk kiáradhat embertársainkra is.

Társas délután

AUBER ESZTER:

Minden második héten pénteken a gyülekezeti teremben öt órától ifis társasdélutánt tartunk, ahol páran összegyűlünk és egy remek hétzáró társasjáték veszi kezdetét. Nagy és kis ifisek illetve már konfirmáltak veszünk részt, együtt játszunk, kártya, beszélgetős és taktikai játékokat. Kis harapnivaló és zene mellett lehetőséget kínál ez a délután, hogy jobban megismerjük egymást kötetlenül beszélgetünk, nevetünk. Új fiatalokat ismerhetünk meg és kapcsolódhatunk egymással Krisztus által. Hálás szívvel megyek haza ezekről az alkalmakról, hiszen barátságokat és ismeretségeket adott vagy erősített meg számomra. Jó hangulatban kicsit kizárva a hétköznapi terheit öttől akár nyolcig is maradunk, de ez mindig éppen ahogy alakul, aki ahogyan tud, úgy jön és úgy marad. Kötetlen, bárkit szívesen látunk és szívesen fogadunk minden második pénteken a gyülekezeti teremben egy jó együttlétre, beszélgetésre, közös játékra.

MÉSZÁROS MÁTÉ:

Nagyon jó társaság szokott összegyűlni péntek délutánonként, mindig nagyon jól érezzük magunkat. Amikor kevesebben vagyunk akkor is jó hangulatban telik. Szokott lenni mindig valami kis nasi és legutóbb dicsőítettünk is az alkalmon. Szóval nagyon szuper.

VOJTKÓ ESZTER

Megújulás

Szeretem az új dolgokat. Azonban az állandóságot is. Életemben csak egyszer költöztem, és elborzadok, ha arra gondolok, hogy egyszer itt kell hagynom megszokott, kényelmes otthonomat. Pedig eljön a pillanat, amikor az ember kénytelen változtatni.

Lehet az újév, vagy a tavasz kezdete is egy ilyen időszak. A napsugár, a madárcsicsergés, a természet megújulása minket is kicsalogat a kuckónkból. Tervek születnek a fejünkben, hogy ha van, rendbe tegyük a kertet vagy otthonunkat. Kimenjünk a szabadba, és nagyokat sétáljunk, vagy többet mozogjunk.

Lekerülnek rólunk a téli ruhák. Körülnézhetünk a szekrényünkben, mit vegyünk fel, esetleg milyen új darabbal tudjuk kiegészíteni.

Már egy kisebb újdonság az otthonunkban egész más hangulatot teremt bennünk.

Érdekes, hogy húsvét ünnepe is a tavaszi időszakra esik. Nemcsak testünknek, de lelkünknek is meg kéne újulni?

Körülöttünk aggasztó események. Átkapcsolunk túlélő üzemmódba, vagy nem hallgatunk híreket. Annyiféle információ. Igaz, vagy csak félelemkeltés az egész?

A megoldás most is Isten. Mit mond? Koncentráljunk a mai napra! Ne hordozzuk a holnap terheit! Az emberek kérdezik: mi lesz? Nekünk is van aggodalom a szívünkben. Ha azonban meg tudunk nyugodni Isten szerető karjaiban, elmúlnak félelmeink.

Újuljunk hát meg ezen a húsvéton lelkünkben! Menjünk el az alkalmakra, ahol Isten szeretne találkozni velünk! Akkor nem a félelem fog irányítani, hanem életünk Isten kezébe kerül. Mert itt vagyunk a legjobb helyen, a nehézségek idején is.

„Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!” (JSir 3: 22-23).

DR. LINDNER GYULA

Interjú Hankó Nóra, gyülekezeti taggal „Elhívott az Úr és megérintett”

- Hívó, templomba járó közegben nőttél föl? A családod, a szélesebb rokonság vagy a barátok körében menyire volt jellemző a templomba járás, a Biblia olvasása vagy akár az, hogy együtt imádkoztok?

Ez az a kérdés, ami általában követi a felismerést, hogy én templomba járó, hívő ember vagyok. De szerintem ez nem a fő mondanivaló. Ha a családod hívő, azt gondolhatja a kérdező, hogy kötelezettséged volt templomba járnod, ha te magad választottad, akkor pedig sajnálhatna, hogy ebben nem volt egyöntetű a család. Ha van egy jó családból származó ifjú és van egy nehezebb körülményekből jövő ifjú, de mind a kettő szeretne egy autót, az, hogy az egyiknek egy hét alatt ott áll a kertben és az, hogy a másiknak egy évet kell érte dolgozni, nem változtatja meg a legfontosabb dolgot. A végén van-e autó vagy nincs? Hiszed-e vagy sem? És az, hogy beleszületsz egy hívő közösségbe vagy ha nem, nem biztos, hogy megkönnyíti az utad Isten felé. Nem, a családomban nem volt jellemző az imádság és a Biblia olvasása. De ezt sose bántam. Elhívott az Úr és meg-

érintett, és ezért nem lehetek eléggé hálás.

- Úgy tudom, hogy a gödöllői agrártudományi egyetem vízgazdálkodás szakára jársz. Mesélnél erről egy kicsit? Amikor szakmai-tudományos problémákról tanulsz, olvasol, eszedbe jut a természetben megjelenő isteni teremtettség gondolata? Például az, hogy az elmúlt évek aszályos időszakain keresztül talán Isten is üzeni akar nekünk valamit?

„Minden mi él, csak téged hirdet/Minden dicsér, mert minden a műved/Azzal, hogy él, ezt zengi néked/ Dicsérlek én, dicsérlek téged.” - hangzik egyik református dalunk és én ezt így is tartom. Mindenben Isten üzenete van, de csak azt ismered fel, amire figyelsz, és amit neked szán Isten. Mindent mi akarunk kordában tartani, a vizeket, a természet minőségét, hozamát, de telepíthetünk akár milyen drága öntöző rendszert, vehetünk bármilyen drága műtrágyát. Jön egy eső és kimossa a tápanyagot, a vadak összetörik az öntöző rendszert. Nem szabad elhinnünk, hogy irányíthatunk, mert arra csak az Úrnak van hatalma.

- Mit kapsz az angyalföldi ifiktől? Van esetleg olyan emléked valamelyik ifitáborból, amit szívesen megosztanál az olvasókkal?

Soha nem volt még részem ilyen alkalomban és azt hiszem erre a leginkább igaz az, hogy ezt nem lehet elmesélni, ezt át kell élni. Persze elmondhatom, hogy milyen fantasztikus érzés, amikor énekkel dicsérjük Istent és miközben küzdök a megfelelő dallam kiéneklésén, egy-egy ismerős sor közben felpillantok és látom, ahogy körben ülve éneklünk, hallok, ahogy összefonódik a hangunk. Fantasztikus érzés! Nincs olyan alkalom, amit egyik vagy másik fölé helyezhetnék, mert mindegyik nagyon sokat adott. Amit megosztanék az olvasókkal, az csupán az, ha olvassa ezt és még nem tette, menjen el egy templomi közösségbe, és biztos vagyok benne, hogy fájdalmas lesz az, ha ki kell hagynia egy alkalmat. Nekem is az!

- Nemrégiben az ifjúság által tartott istentisztelet keretében kiálltál a gyülekezet elé és biznyságot tettél. Milyen érzés volt mások előtt beszélni arról, ami Istenhez fűz? A többiek kértek meg rá vagy te jelentkezted a biznyságtételre?

Magamtól jelentkeztem, abszolút. Bár eredetileg valami könnyedebb szolgálatot szerettem volna, felolvasás vagy

bármilyen más. Amikor mondták, hogy az istentiszteleten lehetne szolgálni, biztos voltam benne, hogy szeretnék. A többiek gyorsan kiválasztották a feladataikat és végül csak a bizonyoságtétel maradt. Szinte ordított, hogy nekem kell elvállalnom! Nem is lehetett volna egyértelműbb! Nagyon féltem tőle, mert jellememből adódóan nehezen nyílok meg, félek sok ember előtt beszélni, de aztán rájöttem, hogy ez nem rólam szól, hanem arról, hogy Isten milyen kevéssé látható, ámde annál hatalmasabb csodát tett az életemben, arról, hogy őt dicsérjem. Annál pedig nincs fantasztikusabb, felemelőbb érzés! Sokat imádkoztam érte, hogy bár nem vagyok rá méltó, de tegyen erre a szolgálatra késszé, hogy akik hallgatnak, azok ne az én esetlenségemet, hanem Isten üzenetét hallhassák ki a szavaimból.

- A gyülekezeten kívüli / egyetemi barátaid körében is szoktál beszélni vallásról, hitről vagy arról, hogy mit gondolsz Jézusról? Vannak esetleg olyan barátaid, akik nem hisznek, de érdekli őket az, amiről mesélsz nekik?

Azt hiszem én fordítva működöm, nem megszólítottam az embereket, hogy én istenhívő vagyok, és el akarom mondani, milyen jó is az Úr, hanem inkább felületet adok, hogy megkérdezzék: „Te vallásos vagy?” Ezért olyan ékszereket hordok, ami az Úrra mutat, és például étkezéskor szeretek

úgy imádkozni, hogy az látszódjon, nem azért, hogy megmutassam, hogy én milyen jó hívő vagyok, mert nem vagyok. Közel sem tartom magamat jó hívőnek, csak azt tudom, hogy szeretnék beszélni az Úrról. Az önként es közösgémben voltam, vacsorához készülődtünk, amikor is bejött a csel. Megkérdezték: „te vallásos vagy?” És bár nem a mellettem ülő férfi kérdezte, ő is felkapta a fejét, elkezdtünk beszélgetni, és egy olyan embert ismertem meg, aki ezek után biztatott, hogy előrelépjek a hitben, ő ajánlotta azt az egyetemet, ahova már két éve járok. Másfél éve történt, hogy az akkoriban még friss szaktársaimmal leültünk együtt ebédelni és mindenki jó étvágyat kívánt, én is, majd imára hajtottam a fejem. A szaktársaim kezében megállt a kés és a villa, nem tudták, mit látnak. Én elmondtam magamban az imát és elkezdtem enni. Ők döbbenetesen kérdezték, hogy imádkoztam-e, én meg feleltem, hogy persze. Azóta már sokszor beszélgettem velük a hit dolgairól és mindig érdeklődtek. A legtöbb barátom nem hisz, mégis mindig elmesélem, hogy milyen templomi alkalmakon voltam. Bár szeretek ezekről beszélni, mégis imádkozom, hogy az Úr megadja azokat a szavakat, amivel eltiprom azt, ami távol tartja őket az Úrtól. Milyen jó lenne, ha egy érintéssel átadhatnám az érzést, amit érzek Istennel, a hitemmel kapcsolatban, mert ezek szavakkal aligha írhatók le.

Csillogó szemek

Mindig szoktam örülni, amikor egy-egy alkalom végén ígés kártyát osztanak. Valahogy nagyon személyesnek élem meg: konkrétan én kapom, és az alkalom mondanivalójához és adott élethelyzetemre, jobban a lelki állapotomra vetítem. Mintha egy pont lenne az i-re, ez az az üzenet, amit vigyek magammal. Ha még a design is megfog: biztosan elteszem emlékebe is!

Vannak alkalmak, amikor viszont én készítek, díszítgetek ígés kártyákat.

Bekuckózós lehetőségek! Dicsőítő halk zene, kreatív készlet kiterítve (színes papír, olló, kis minták, legszebben író toll ... oh, én beleéltem magam ismét!), Biblia böngészése, imádságos szív és „annyira szeretnék adni” lelkület!

Saját készítésű ígés kártyák: csillogó szemek, aki készíti, és aki kapja!

Az újság megjelenésekor már lezajlott az ún. Lángtápláló esték, amire készültek a kártyák.

Magáról a programról beszámolót a későbbiekben olvashattok. De amit az újság készítésekor már megtapasztaltunk: mindenki csillogó szemekkel, boldog arccal hozta alkotásait: olyan jó program volt! „Zsuzsi, máskor is legyen ilyen, máskor i osztogassunk ígés kártyákat!”

Persze! Ne lepődjenek meg a kedves Testvérek, ha ezután egy-egy alkalmon ígés kártyával ajándékozzuk meg!

Bartal Zsuzsanna

**NAGYPÉNTEKI ÉS
HÚSVÉTI ÚRVACSORÁS
ISTENTISZTELETEK**

**ÁPRILIS 3.
PÉNTEK 10 ÉS 18 ÓRA**

**ÁPRILIS 5.
VASÁRNAP 8 ÉS 10 ÓRA**

**ÁPRILIS 6.
HÉTFŐ 10 ÓRA**

www.frangepan.hu